

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215212560
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Degmová Pospíšilová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1215212560.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a sudcov JUDr. Valérie Kleinovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci žalobcu: W. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom M.Ā. XX, Z., zast. JUDr. Lucia Danišovičová, advokátka, so sídlom Drieňová 1/D, Bratislava, proti žalovanej: I. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. X/G, Z., zast. JUDr. Ivana Igazová, advokátka, so sídlom Mýtna 11, Bratislava, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 25. novembra 2020, č.k. 21C 205/2015-561, o schválenie zmiern, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a schvaľuje zmiern uzatvorený stranami sporu dňa 28.01.2021 v bodoch I až III v nasledovnom znení:

I. Z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa prikazuje do výlučného vlastníctva žalobcu W. B., narodeného XX.XX.XXXX:

- 1) zostatok na bankovom účte vedenom v G. Z., F.M., IBAN: M. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 211,91 eur,
- 2) zostatok na bankovom účte vedenom v W. M..F., B. E. Z., IBAN: M. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 31,33 eur,
- 3) hodnota podniku - obchodné meno W. B., s miestom podnikania B. K. XXX/X, XXX XX K., R.: XX XXX XXX, vedeného Okresným úradom M. pod číslom živnostenského registra 105-27419 v sume 5.323 eur,
- 4) peniaze v hotovosti v sume 5.600 eur.

Z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa prikazuje do výlučného vlastníctva žalovanej I. B., rodenej Z., narodenej XX.XX.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXXX:

- 1) nehnuteľnosť - byt č. XX-F. na X. p. vo vchode M. Q. XA, v bytovom dome súpisné číslo XXXX postavenom na parcele č. XXXX/X, spolu s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve o veľkosti podielu 7354/283185 a so spoluvlastníckym podielom na pozemkoch registra „C“ parcelné číslo XXXX/X, druh - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 595 m² a parcelné číslo XXXX/XX, druh - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 570 m² o veľkosti podielu 7354/283185, ktorá sa nachádza v katastrálnom území N. O., obec Z. - W..Č.. N. O., okres Z. R., a ktorá je vedená na liste vlastníctva č. XXXX,
- 2) zostatok na bankovom účte vedenom v E. Z. F., B. E. Z., IBAN: M. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 569,39 eur,
- 3) zostatok na bankovom účte vedenom v E. Z. F., B. E. Z., IBAN M. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 0,18 eur,

4) zostatok na bankovom účte vedenom vo O., F..M., IBAN: M. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 47,04 eur.

II. Žalovaná sa zaväzuje vyplatiť žalobcovi na vyrovnanie jeho podielu z vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 105.470,75 eur do 25 kalendárnych dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o schválení zmiernu.

III. Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

V bodoch IV a V, podľa ktorých boli žalobca a žalovaná povinní samostatne uhradiť Okresnému súdu Bratislava II súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, každý v rozsahu 50% do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o schválení zmiernu, zmiernu strán sporu neschvaľuje.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie v prvom výroku vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, žalobcu a žalovanej, tak, že z masy tvoriacej bezpodielové spoluvlastníctvo manželov prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu: 1) zostatok na účte vedenom v G. Z., F..M., IBAN: M. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 211,91 eur, 2) zostatok na účte vedenom v W.-Z., F..M., IBAN: M. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 31,33 eur, 3) hodnotu podniku W. B. v sume 5.323 eur, 4) hodnotu motorového vozidla O. M. vo výške 5.600 eur, 5) náhradovú pohľadávku voči žalovanej vo výške 140.909,41 eur, a do výlučného vlastníctva žalovanej: 1) nehnuteľnosť - byt č. XX-F. na X. p. vo vchode M. Q. XA, v bytovom dome súpisné číslo XXXX postavenom na parcele číslo XXXX/X, spolu s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve o veľkosti 7354/283185 a so spoluvlastníckym podielom na pozemkoch registra „C“ parcelné číslo XXXX/X, druh - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 595 m2 a parcelné číslo XXXX/XX, druh - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 570 m2 o veľkosti podielu 7354/283185, ktorá sa nachádza v katastrálnom území N. O., obec Z. - W.Č.. N. O., okres Z. R., a ktorá je vedená na LV č. XXXX v hodnote 220.000 eur, 2) zostatok na účte vedenom v E., F..M., IBAN: M. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 569,39 eur, 3) zostatok na účte vedenom v E., F..M., č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX v sume 0,18 eur, 4) zostatok na účte vedenom vo O., F..M., IBAN: M. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 47,04 eur; druhým výrokom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradovú pohľadávku vo výške 140.909,41 eur v lehote 90 dní od právoplatnosti rozsudku; tretím výrokom rozhodol o trovách konania tak, že vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania; a štvrtým a piatym výrokom uložil žalobcovi a žalovanej, každému z nich samostatne, povinnosť zaplatiť súdu prvej inštancie súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov vo výške 3.476,50 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou, ktorá mu bola doručená dňa 19.05.2015, domáhal vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) tak, že do jeho výlučného vlastníctva budú prikázané zostatky na jeho účte v W.-Z., F..M., č. ú. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX vo výške 31,33 eur, a na jeho účte v G., F..M., č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 211,91 eur, a tiež zostatok hotovosti vo výške 5.600 eur, a do výlučného vlastníctva žalovanej zase zostatky peňažných prostriedkov na jej účtoch v E. Z., F., č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX, č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX a vo O., a.s., č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX, a byt č. XX-F. nachádzajúci sa na ulici M. Q. X/A v Z. na X. podlaží v bytovom dome súpisné číslo XXXX postavenom na parcele číslo XXXX/X, podiel priestoru na spoločných častiach a zariadeniach o veľkosti 7354/283185 a spoluvlastnícky podiel o veľkosti 7354/283185 na pozemku parcelné číslo XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 595 m2 a pozemku parcelné číslo XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 570 m2, k. ú. N. O., obec Z. - W. Č.. N. O., okres Z. R., vedený OÚ BA, k. o. na LV č. XXXX (ďalej len „byt“) s tým, že bude povinná vyplatiť mu na vyrovnanie sumu 116.262,60 eur. Vyporiadania uvedeného majetku tvoriaceho masu BSM sa domáhal z dôvodu, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č.k. XXP XXX/XXXX-XXX zo dňa XX.XX.XXXX, právoplatným dňa 08.01.2015, bolo rozvedené jeho manželstvo uzavreté so žalovanou dňa XX.XX.XXXX. Uviedol, že voči BSM mu vznikla náhradová pohľadávka vo výške 72.368,44 eur, a to z dôvodu úhrady časti kúpnej ceny vyššie špecifikovaného bytu z finančných prostriedkov patriacich do jeho výlučného vlastníctva. Poznamenal, že uvedenú sumu zaplatil predávajúcemu viacerými úhradami,

konkrétne dňa 28.04.2008 úhradou vo výške 12.838,78 eur, dňa 16.07.2008 úhradou vo výške 24.730,89 eur, dňa 09.10.2008 úhradou vo výške 8.243,63 eur a dňa 05.08.2008 úhradou vo výške 26.555,13 eur (predstavujúcou v tom čase sumu 38.500 USD, ktorú mu mala vyplatiť jeho matka z dôvodu vyrovnania majetkového podielu medzi ním a jeho bratom G. B.). Žalovaná súhlasila s tým, že vyššie špecifikovaný byt, ktorého hodnota je podľa jej tvrdení približne 160.000 eur, patrí do BSM, a taktiež navrhla, aby byt v rámci vyporiadania BSM pripadol jej. V tejto súvislosti poukázala na skutočnosť, že počas manželstva sa so žalobcom dohodli, že jej rodičia v tomto byte dožijú, navyše za týmto účelom do bytu a jeho zariadenia investovali svoje vlastné finančné prostriedky, ktoré by bolo možné len ťažko oddeliť v prípade iného spôsobu vyporiadania, prípadne predaja. Pokiaľ ide o zostatky na bankových účtoch žalobcu vo výške 31,33 eur v W. M., a.s., a 211,91 eur v G., F..M., tieto považovala vzhľadom na početné výbery a prevody z týchto účtov uskutočnené žalobcom pred rozvodom manželstva, ktorých účel jej nebol známy a na ktoré nedala súhlas, za irelevantné. Uviedla, že z výpisov z týchto bankových účtov žalobcu, výpovedí žalobcu a záverov súdu v rozvodovom konaní vyplýva, že žalobca vykonal najmä od času, kedy ako manželia prestali spolu žiť a počas rozvodového konania, množstvo výberov a prevodov a nakladal so spoločnými prostriedkami v BSM vo výške, ktorú ani na pomery vyššej životnej úrovne, ktorou rodina disponovala, nemožno považovať za bežnú. Išlo o výbery a prevody v tisícoch až desaťtisícoch eur. Poznomenala, že dňa 06.11.2013 previedol žalobca zo svojho účtu v W. M., F..M., na svoj účet v G. Z., F..M., sumu 38.000 eur a dňa 04.12.2013 sumu 5.000 eur. Len v období od marca 2013 do augusta 2014 postupne vybral alebo previedol z účtu v G. Z., F..M., bez jej vedomia a súhlasu peňažné prostriedky v celkovej výške 93.897 eur (28.03.2013 - prevod 35.000 eur na účet jeho W., 09.11.2013 - výber 10.000 eur v hotovosti, 15.11.2013 - výber 10.000 eur v hotovosti, 16.11.2013 - výber 10.000 eur v hotovosti, 24.01.2014 - prevod 1.260 eur na účet v ČR, 06.02.2014 - výber 1.900 eur v hotovosti, 27.05.2014 - prevod 1.337 eur, 02.06.2014 - prevod 5.500 eur Binyb, s.r.o., 09.06.2014 - prevod 8.000 eur Binyb, s.r.o., 11.08.2014 - prevod 10.900 eur). Ďalej s poukazom na rozsudok o rozvode uviedla, že žalobca investoval spoločné finančné prostriedky vo výške 20.000 eur do „neziskového portálu“, na čo nedala súhlas a nemala ani vedomosť o tom, na čo boli tieto prostriedky v skutočnosti použité. Poznomenala, že v konaní o rozvod manželstva mal súd za preukázané, že žalobca nakladal so spoločnými finančnými prostriedkami výhradne podľa svojho uváženia, a to aj za účelom výkonu svojej práce (živnosti), a tiež, že všetky jeho príjmy neboli zaradené do jeho účtovnej evidencie. To isté malo platiť aj o výdavkoch na údajné „subdodávky“, ktoré preukázateľne hradil zo spoločných prostriedkov, napr. v priebehu mesiaca jún 2014 boli poukázane z účtu v Tatra banka, a.s., spoločnosti Binyb, s.r.o., v ktorej je konateľom žalobcov kamarát spoločné finančné prostriedky spolu vo výške 13.500 eur. Do BSM navrhla zaradiť a vyporiadať tiež žalobcom tvrdenú sumu 5.600 eur získanú predajom spoločného automobilu O. M., ktorú si ponechal. Nemala vedomosť, na čo žalobca takto získané spoločné prostriedky použil. Do masy BSM bolo podľa jej názoru potrebné zaradiť aj peňažné prostriedky vo výške 23.000 eur, ktorých existenciu priznal žalobca v konaní o rozvod manželstva v súvislosti s predajom spoločného automobilu zn. Z., čo má potvrdzovať aj výpis z účtu v G. Z., a.s., kde sa ako kreditná položka dňa 20.09.2013 uvádza suma 23.000 eur, ktorú v ten istý deň previedol žalobca na svoj účet v W. M., F..M... Poznomenala, že nebolo preukázané, že uvedené prostriedky boli spotrebované v rámci výdavkov na rodinu alebo majetok v BSM, a keďže predstavovali sumu presahujúcu bežné výdavky rodiny, mala za to, že patria do masy BSM. Žalobca k tvrdeniam žalovanej uviedol, že jeho finančná bilancia v manželstve je príjem vo výške 275.966 eur a výdaje vo výške 277.362 eur (platby v obchodoch a výbery kartou 201.568 eur, náklady na bývanie 25.108 eur, platby a výbery kartou žalovanej jeho kartou 21.493 eur, prevody žalovanej 29.193 eur). Pokiaľ ide o prevod vo výške 35.000 eur uviedol, že išlo o prevod na účet W. z titulu pôžičky od W., konkrétne o peniaze z predaja rodinného domu v L. v roku 2006. Ďalej uviedol, že tri výbery po 10.000 eur vybral z účtov v dôsledku vyhrážok žalovanej, tieto peniaze však neskôr vložil naspäť v dňoch 26.05., 09.06., 23.07. a 01.08.. Peňažné prostriedky za predaj vozidla Z. vo výške 23.000 eur podľa jeho názoru nebolo možné zahrnúť do masy BSM, pretože boli spotrebované počas trvania manželstva.

3. Z vykonaného dokazovania zistil, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č.k. XXP XXX/XXXX-XXX zo dňa XX.XX.XXXX v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu, ktoré nadobudli dňa 08.01.2015 právoplatnosť, bolo manželstvo žalobcu a žalovanej uzavreté dňa XX.XX.XXXX rozvedené. Z výpisu z LV č. XXXX pre k. ú. Z. - L. mal preukázané, že strany sporu sú výlučnými vlastníkami nehnuteľnosti: byt č. XX - F. vo vchode M. Q. XA, X. p. s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu 7354/283185 v spoluvlastníckom podiele 1/1 s titulom nadobudnutia Kúpna zmluva V - 36908/08 zo dňa 23.01.2009. Z výpisov bankových účtov majiteľa W. B. zistil, že ku dňu 08.01.2015 bol na jeho účte č. XXXXXXXXXXXX v G. Z., F..M., zostatok 211,91 eur a na účte č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX v W. F..M., zostatok 31,32 eur. Dňa 25.10.2014 uzavrel žalobca ako predávajúci s AAA AUTO,

a.s., ako kupujúcim kúpno-predajnú zmluvu, ktorej predmetom bol predaj osobného motorového vozidla značky O. M. za cenu 5.600 eur. Z výpisov bankových účtov majiteľky I. B. mal preukázané, že ku dňu 15.01.2015 bol na jej účte Č. XXXXXXXXXXX/XXXX v E. F. zostatok 0,18 eur; na účte - IBAN: SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v E. F. zostatok 569,39 eur a na účte - IBAN: M. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vo O., F..M., ku dňu 31.01.2015 zostatok 47,04 eur. Znaleckým posudkom č. XX/XXXX vypracovaným dňa 30.06.2020 znalcom R.. B. F. určil znalec všeobecnú hodnotu bytu (v stave jeho kompletného dokončenia) vo výške 220.000 eur. Svedok G. B., Z. žalobcu, vo svojej výpovedi uviedol, že na základe rodinného rozhodnutia daroval žalobcovi polovicu svojho bytu v B. počas jeho manželstva so žalovanou. Pokiaľ ide o chatu v W. uviedol, že túto mu daroval ešte pred jeho svadbou so žalovanou.

4. Vec posúdil právne podľa ust. § 143, § 144, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1, 3, § 150 Občianskeho zákonníka a vyporiadal BSM žalobcu a žalovanej, ktoré zaniklo právoplatnosťou rozsudku o rozvedení ich manželstva, nakoľko sa nevedeli dohodnúť na jeho vyporiadaní. Aj keď konanie o vyporiadanie BSM možno začať len na návrh niektorého z manželov zdôraznil, že nie je viazaný týmto návrhom pokiaľ ide o rozsah tohto spoluvlastníctva a spôsob jeho vyporiadania. Uviedol, že vyporiadanie BSM rozhodnutím súdu sa musí týkať všetkého majetku, ktorý podľa ust. § 143 Občianskeho zákonníka patril do BSM a ako spoločný existoval ku dňu jeho zániku. V prvom rade konštatoval, že medzi stranami nebolo sporné, že manželstvo strán zaniklo, a že do masy BSM patrí byt, hodnota žalobcovho podniku, hodnota predaného motorového vozidla O. M. vo výške 5.600 eur a jednotlivé finančné prostriedky na bankových účtoch žalobcu a žalovanej. Uviedol, že počas konania boli medzi stranami sporné nehnuteľnosti: byt v B. a chata v W., napokon však žalovaná v záverečnej reči potvrdila, že tieto nehnuteľnosti do masy BSM nepatria, a preto ich do masy BSM zahrnúť nežiadala. Uvedené platí aj pre ďalšie argumenty a veci, ktoré žalovaná pôvodne rozporovala a žiadala zahrnúť do masy BSM (napr. bicykel, tvrdené neoficiálne príjmy žalobcu vo výške 250.000 eur a pod.). K argumentom žalovanej týkajúcim sa početných výberov žalobcu a mienania finančných prostriedkov pred a počas manželstva uviedol, že vyporiadanie BSM rozhodnutím súdu sa týka všetkého majetku, ktorý podľa ust. § 143 Občianskeho zákonníka patril do BSM a ako spoločný existoval ku dňu jeho zániku. Poznamenal, že nie je účelom konania o vyporiadanie BSM podrobne skúmať žalovanou tvrdené, avšak nijakým spôsobom nepreukázané údajné žalobcove výbery a finančné toky, najmä keď ich žalobca relevantnou argumentáciou a listinnými dôkazmi vyvrátil. Túto argumentáciu žalovanej považoval vzhľadom na predmet konania za irelevantnú. Taktiež tvrdenia žalovanej, ktorými namietala prevody žalobcu týkajúce sa jeho živnosti, resp. poukazovala na jeho špekulatívne konanie, vyhodnotil ako domnienky bez relevantných argumentov či dôkazov, a keďže do masy BSM zahrnul aj hodnotu žalobcovho „podniku“, argumenty žalovanej označil zároveň ako účelové. Konštatoval, že žalobca v konaní (na rozdiel od žalovanej) preukázal, že svojím konaním výrazne prispel k nadobudnutiu spoločného majetku bývalých manželov, preto tie veci, ktoré spĺňali nároky požadované § 143 Občianskeho zákonníka zahrnul do masy BSM a tie, ktoré boli obstarané darom alebo z výlučných prostriedkov žalobcu nadobudnutých ešte pred manželstvom, do masy BSM nezahrnul. Masu BSM určil potom v rozsahu: byt, hodnota žalobcovho podniku, finančné prostriedky za predaj motorového vozidla O. M. vo výške 5.600 eur a jednotlivé zostatky finančných prostriedkov na bankových účtoch žalobcu a žalovanej. Pri určení hodnoty bytu vychádzal zo záverov znaleckého posudku č. XX/XXXX zo dňa 30.06.2020, v ktorom bol byt v štádiu komplet dokončený byt ohodnotený sumou 220.000 eur. Keďže súdny znalec nedokazoval v akom štádiu bol byt nadobudnutý, nakoľko v zmluve o prevode vlastníckeho práva nebol uvedený technický stav, ponúkol v posudku dve alternatívy, a to hodnotu bytu v stave „komplet dokončený byt“ 220.000 eur a hodnotu bytu v stave „holobyť“ 199.000 eur. Za hodnotu bytu považoval sumu 220.000 eur, pretože z dokumentov predložených žalovanou na miestnej obhliadke znalcom, založených v prílohách znaleckého posudku, je zrejmé, že byt nebol v štádiu holobyť, ale bol zariadený, obsahoval napr. sanitu v kúpeľni, kuchynský drez, kuchynskú linku, pracovnú dosku, zárubne, kľučky a pánty, vstavané skrine, vrátane montáže týchto zariadení, a tiež kuchynské spotrebiče. Okrem toho v danom byte bývali rodičia žalovanej. Hodnotu masy BSM určil v súhrnnej výške 231.782,85 eur pozostávajúcej z hodnoty bytu 220.000 eur, z finančných prostriedkov za predané vozidlo O. M. 5.600 eur, z hodnoty žalobcovho „podniku“ 5.323 eur, z finančných prostriedkov na účtoch strán vo výške 211,91 eur, 31,33 eur, 569,39 eur, 0,18 eur a 47,04 eur. Pasíva (vnos žalobcu - finančné prostriedky použité na kúpu bytu) určil vo výške 72.368,44 eur, pričom konštatoval, že pohľadávka toho z manželov, ktorý zo svojho výlučného majetku niečo vynaložil na majetok v BSM nesmeruje voči druhému manželovi, ale voči BSM. S poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 13.08.2015, sp. zn. 3Cdo 117/2012, potom konštatoval, že hodnotu toho, čo jeden z manželov vniesol zo svojho do majetku v BSM, treba odpočítať od hodnoty majetku v BSM (nie od sumy, ktorú by mal na úplné vyrovnanie vyplatiť jeden spoluvlastník druhému spoluvlastníkovi). Po odpočítaní pasív od aktív určil čistú masu BSM vo

výške 159.414,41 eur. Po určení rozsahu a hodnoty masy BSM, pristúpil k jej vyporiadaniu v zmysle zásad podľa § 150 Občianskeho zákonníka. Pri rozhodovaní o tom, ktorá z vecí (byt) má byť prikázaná do výlučného vlastníctva tej ktorej strany, prihliadol najmä na účelné využitie veci. Keďže byt obývali rodičia žalovanej (išlo o výsledok dohody medzi žalobcom a žalovanou) považoval za dôvodné prikázať byt do výlučného vlastníctva žalovanej, a preto jej ho aj prikázal. Hodnotu „podniku“ žalobcu prikázal do vlastníctva žalobcu, nakoľko išlo o jeho živnosť a strany sa na hodnote dohodli, resp. ju nepovažovali za spornú. Pri bankových účtoch postupoval v súlade s požiadavkami strán a jednotlivé zostatky na účtoch prikázal tomu, kto bol vlastníkom daného účtu. Pri zohľadnení rovnosti podielov žalobcu a žalovanej určil výslednú zákonnú hodnotu podielu vo výške 79.707,21 eur. Žalobcovi priznal podľa výrokovej časti majetkové hodnoty vo výške 11.166,24 eur a žalovanej vo výške 220.696,61 eur, s tým, že na strane žalobcu boli aj pasíva (vnos) vo výške 72.368,44 eur. Keďže zákonný podiel každého bol 79.707,21 eur a žalobca dostal len 11.166,24 eur, uzavrel, že rozdiel vo výške 68.540,97 eur mu musí doplatiť žalovaná. K tejto sume pripočítal aj vnos žalobcu vo výške 72.368,44 eur, čo vo výsledku predstavovalo sumu 140.909,41 eur (vnos + doplatenie zákonného podielu). Žalovanej tak uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi celkom sumu 140.909,41 eur a s prihliadnutím na výšku tejto sumy jej určil lehotu na plnenie v trvaní 90 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ust. § 257 C.s.p. a vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania. Za dôvod hodný osobitného zreteľa odôvodňujúci aplikáciu ust. § 257 C.s.p. a nepriznanie náhrady trov konania žiadnej zo strán sporu považoval skutočnosť, že v danom prípade nie je možné vzhľadom na predmet a výsledok sporu posúdiť a konštatovať ktorá zo strán sporu mala vo veci úspech, prípadne neúspech, a to vychádzajúc aj zo zásad uvedených v ust. § 149 ods. 3 a § 150 Občianskeho zákonníka. Považoval za spravodlivé, aby si v konaní o vyporiadanie BSM každá strana znášala trovy, ktoré jej v konaní vznikli, sama.

6. O povinnosti zaplatiť súdny poplatok za vyporiadanie BSM rozhodol vzhľadom na skutočnosť, že konanie o vyporiadanie BSM je konaním, v ktorom majú obe sporové strany postavenie žalobcu a žalovaného (iudicium duplex), podľa ust. § 5 ods. 1 písm. g), § 7 ods. 8, § 8 ods. 4 a položky č. 6b Sadzobníka ako prílohy Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov a stanoviska Najvyššieho súdu SR č. R 14/1976 tak, že obom stranám sporu uložil samostatne povinnosť zaplatiť na účet súdu prvej inštancie súdny poplatok za vyporiadanie BSM vo výške 3.476,50 eur (t.j. 3% z hodnoty aktív patriacich do BSM vo výške 231.782,85 eur = 6.953 eur /2), a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

7. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že jej prikáže zo spoločnej masy BSM nehnuteľnosť - byt č. XX-F., vo vchode M. Q. XA v bytovom dome súpisné číslo XXXX, vedený na LV č. XXXX pre k. ú. N. O. v hodnote 199.000 eur; a zaviazá ju k povinnosti vyplatiť žalobcovi na vyrovnanie jeho zákonného podielu sumu 57.823,07 eur, resp. sumu, ktorú ustáli po preskúmaní odvolania; s tým, že ostatné výroky napadnutého rozsudku zostanú v pôvodnom znení bez zmeny, okrem výroku o prikázaní „náhradovej pohľadávky“ do výlučného vlastníctva žalobcu, nakoľko tento výrok považuje za nadbytočný a formálne nesprávny. Alternatívne žiadala napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie podala s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C.s.p. z dôvodov, že súd prvej inštancie jej nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam; a v poslednom rade z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasila s výškou náhradovej pohľadávky 140.909,41 eur, ktorú súd prvej inštancie prikázal do výlučného vlastníctva žalobcovi voči jej osobe, a ktorú jej zároveň uložil zaplatiť žalobcovi, a tiež so súdom prvej inštancie ustálenou hodnotou bytu prikázaného do jej výlučného vlastníctva vo výške 220.000 eur. Túto hodnotu považovala za nesprávnu. Napadnutý rozsudok vyhodnotila ako nezákonný, arbitrárny a nezodpovedajúci zákonnému ustanoveniu § 220 ods. 2 C.s.p. upravujúcemu náležitosti odôvodnenia rozsudku. Namietala, že súd prvej inštancie v rozpore so závermi dokazovania priznal žalobcovi bez akéhokoľvek ďalšieho vysvetlenia celú sumu údajných, do manželstva vnesených a na kúpu spoločného bytu použitých, prostriedkov 72.368,44 eur, hoci existencia tohto nároku, minimálne v rozsahu ňou od počiatku namietanej časti 800.000 Sk (26.555,13 eur alebo 38.500 USD), nebola v konaní vôbec preukázaná. Trvala na tom, že žalobca neuniesol ohľadom použitia sumy 800.000 Sk na účel kúpy bytu dôkazné bremeno. Namietala, že súd

prvej inštancie sa v tomto smere vôbec nevysporiadal s jej procesnou obranou. Namietala tiež, že súd prvej inštancie sa riadne nevysporiadal ani s jej argumentáciou týkajúcou sa žalobcovho nakladania so spoločnými prostriedkami na účte (výbery a prevody) tesne pred rozvodom a neprihliadal na dôkazy obsiahnuté v spise, keď ňou namietané výbery a prevody žalobcu nezohľadnil ako neoprávnené nakladanie so spoločnými prostriedkami. Mala za to, že súd prvej inštancie v rozpore s dôkazmi obsiahnutými v spise konštatoval, že žalobcove výbery a prevody neboli nijakým spôsobom preukázané. Uviedla, že súd prvej inštancie mal podiel žalobcu vypočítať tak, že do masy BSM zahrnie všetky zo spoločného účtu neoprávnené vybrané prostriedky vo výške 118.617 eur a od hodnoty masy BSM odpočíta pasíva - prostriedky vnesené žalobcom do BSM, maximálne však vo výške 45.813,31 eur (žiadaných 72.368,44 eur - 26.555,13 eur), potom určí podiel žalobcu vo výške polovice a na dorovnanie jeho podielu jej uloží povinnosť doplatiť sumu 57.823,07 eur. S hodnotou bytu vo výške 220.000 eur nesúhlasila, pretože, ako vyplýva zo zhodných tvrdení strán, byt kúpili ako holobyť a kompletne ho zariadili až jej rodičia z vlastných finančných prostriedkov. Uviedla, že žalobca v žalobe i počas konania tvrdil, že hodnota bytu je 164.000 eur, v zmysle vypracovaného znaleckého posudku však súhlasila s hodnotou bytu 199.000 eur.

8. V priebehu odvolacieho konania doručil dňa 01.02.2021 žalobca súdu prvej inštancie oznámenie o uzatvorení zmiere medzi stranami sporu, v ktorom uviedol, že po vyhlásení rozsudku na č.i. 561 súdneho spisu zo dňa 25.11.2020, ktorý doposiaľ pre odvolanie žalovanej nenadobudol právoplatnosť, uzatvorili strany sporu v písomnej podobe dňa 28.01.2021 zmier zahŕňajúci úplné a komplexné vyporiadanie ich BSM, teda predmetu sporu. Spolu s oznámením predložil zároveň uzatvorený zmier, a keďže podľa jeho názoru bol uzatvorený zmier v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, navrhol, aby odvolací súd v zmysle ust. § 391 ods. 1 C.s.p. žalovanou napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v plnom rozsahu zrušil a schválil predložený zmier strán sporu. Podľa predloženého zmiere uzatvorili žalobca a žalovaná dňa 28.01.2021 zmier v znení:

I. Z majetku patriaceho do BSM sa prikazuje do výlučného vlastníctva žalobcu W. B., nar. XX.XX.XXXX: 1) zostatok na bankovom účte vedenom v G. Z., a.s., IBAN: M. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 211,91 eur, 2) zostatok na bankovom účte vedenom v W. M..F., B. E. Z., IBAN: M. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 31,33 eur, 3) hodnota podniku - obchodné meno W. B., s miestom podnikania B. K. XXX/X, XXX XX K., R.: XX XXX XXX, vedeného Okresným úradom Senec pod číslom živnostenského registra 105-27419 v sume 5.323 eur, 4) peniaze v hotovosti v sume 5.600 eur. Z majetku patriaceho do BSM sa prikazuje do výlučného vlastníctva žalovanej I. B., rodenej Z., nar. XX.XX.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXXX: 1) nehnuteľnosť - byt č. XX-F. na X. p. vo vchode M. Q. XA, v bytovom dome súpisné číslo XXXX postavenom na parcele č. XXXX/X, spolu s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve o veľkosti podielu 7354/283185 a so spoluvlastníckym podielom na pozemkoch registra „C“ parcelné číslo XXXX/X, druh - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 595 m² a parcelné číslo XXXX/XX, druh - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 570 m² o veľkosti podielu 7354/283185, ktorá sa nachádza v k.ú. N. O., obec Z. - W..Č.. N. O., okres Z. R., a ktorá je vedená na liste vlastníctva č. XXXX, 2) zostatok na bankovom účte vedenom v E. Z. F., B. E. Z., IBAN: M. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 569,39 eur, 3) zostatok na bankovom účte vedenom v E. Z. F., B. E. I. Z., IBAN M. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 0,18 eur, 4) zostatok na bankovom účte vedenom vo O., F..M., IBAN: M. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 47,04 eur.

II. Žalovaná sa zaväzuje vyplatiť žalobcovi na vyrovnanie jeho podielu z vyporiadania BSM sumu 105.470,75 eur do 25 kalendárnych dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o schválení zmiere.

III. Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

IV. Žalobca je povinný uhradiť Okresnému súdu Bratislava II súdny poplatok za vyporiadanie BSM v rozsahu 50% do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o schválení zmiere.

V. Žalovaná je povinná uhradiť Okresnému súdu Bratislava II súdny poplatok za vyporiadanie BSM v rozsahu 50% do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o schválení zmiere.

9. Následne, podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 02.02.2021, oznámila uzatvorenie zmiere medzi stranami sporu súdu prvej inštancie aj žalovaná a uzatvorený zmier predložila spolu s týmto oznámením v znení totožnom ako zmier predložený žalobcom. Keďže uzatvorený zmier podľa jej názoru spĺňa podmienky ust. § 148 ods. 2 C.s.p., a teda je v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, žiadala v zmysle ust. § 391 ods. 1 C.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a schváliť zmier strán sporu v predloženom znení.

10. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) pristúpil preto k preskúmaniu stranami sporu uzatvoreného zmieru z hľadiska súladu so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

11. Podľa ust. § 470 ods. 1, 2 veta prvá C.s.p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. (2) Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

Podľa ust. § 148 ods. 1 a 2 C.s.p. žalobca a žalovaný môžu uzavrieť zmier. O uzavretie zmieru sa má súd vždy pokúsiť. (2) Súd rozhodne o tom, či uzavretý zmier schvaľuje; neschváli ho, ak je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

12. Zmierom sa rozumie dohoda strán uzavretá v priebehu konania, ktorou si upravujú svoje práva a povinnosti. Inštitút zmieru zostal aj v právnej úprave C.s.p. zachovaný, aj keď s niektorými zmenami. Uzavretie zmieru je v súčasnosti prípustné bez ohľadu na povahu sporu. Jediným predpokladom pre schválenie zmieru je súlad so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Úlohou súdu je vykonať dokazovanie len v takom rozsahu, aby mal preukázané, že navrhnutý zmier nie je v rozpore s kogentnými ustanoveniami právnych predpisov, alebo ich neobchádza. Nie je úlohou súdu vykonať dokazovanie v takom rozsahu, aký by si vyžadovalo autoritatívne rozhodnutie súdu (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 19.10.2010, sp. zn. 5 M Cdo 11/2009). Znenie zmieru musí byť presne a určito formulované, aby nevznikali pochybnosti pri jeho výkone. Ak strany sporu do predmetu zmieru zahrnú aj dohodu o náhrade trov konania, pričom nie sú obmedzované dvojfázovosťou rozhodovania o ich náhrade (§ 262 ods. 1 a 2 C.s.p.), súd už osobitným výrokom o nároku na náhradu trov konania nerozhoduje, keďže prejavená vôľa strán tu má prednosť pred autoritatívnym rozhodnutím súdu.

13. V posudzovanej veci bolo predmetom konania vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov pozostávajúce z vyššie špecifikovaného bytu v N. O.; z finančných prostriedkov za predané vozidlo O. M. 5.600 eur; zo zostatkov finančných prostriedkov na jednotlivých účtoch strán sporu vo výške 211,91 eur, 31,33 eur, 569,39 eur, 0,18 eur a 47,04 eur; a z hodnoty žalobcovho podniku 5.323 eur.

14. Podľa ust. § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

Podľa ust. § 150 Občianskeho zákonníka, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

15. Dané ustanovenie svojou širokou formuláciou i exemplifikatívnym výpočtom zásad, z ktorých treba vychádzať pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, súdom umožňuje, aby majetkové vzťahy manželov k spoločnému majetku upravili čo najspravodlivejšie v súlade s dobrými mravmi, so záujmami manželov, prípadne i ich maloletých detí. Zo zásad uvedených v tomto ustanovení treba vychádzať nielen v prípade, keď vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva vykonáva na návrh jedného z manželov súd, ale aj vtedy, keď k vyporiadaniu spoločného majetku dôjde mimosúdnou dohodou manželov alebo v prípade, keď v konaní o vyporiadanie spoločného majetku strany o vyporiadaní uzavrujú súdny zmier (§ 148 C.s.p.).

16. Z predloženého zmieru odvolací súd zistil, že v bodoch I a II zmieru si strany sporu vyporiadali BSM, v bode III uzavreli dohodu o trovách konania, podľa ktorej žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov predmetného konania, a v bode IV a V sa dohodli, že každá zo strán je povinná samostatne zaplatiť súdu prvej inštancie súdny poplatok za vyporiadanie BSM v rozsahu 50% do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o schválení zmieru.

17. Preskúmaním bodov I a II zmieru, t.j. spôsobu rozdelenia majetku a majetkových hodnôt patriacich do BSM žalobcu a žalovanej do ich výlučného vlastníctva, a povinnosti žalovanej vyplatiť žalobcovi na vyrovnanie jeho zákonného podielu z vyporiadania BSM sumu 105.470,75 eur, odvolací súd zistil, že strany sporu pri uzatváraní zmieru a vyporiadaní svojho BSM rešpektovali zásady obsiahnuté v

ust. § 150 Občianskeho zákonníka, predovšetkým zásadu rovnosti podielov oboch bývalých manželov (princíp parity), nakoľko hodnoty, ktoré im majú na základe vyporiadania BSM v zmysle uzatvoreného zmiernu pripadnúť, sú v prípade oboch strán porovnateľné. Odvolací súd nezistil, že by bol zmier strán sporu v bodoch I a II o vyporiadaní ich BSM v rozpore s akýmkoľvek všeobecne záväznými právnymi predpismi. Pokiaľ ide o bod III zmiernu, v ktorom sa strany dohodli, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov celého tohto konania, odvolací súd konštatuje, že takáto dohoda je spravodlivá a plne v súlade s ust. § 255 ods. 1 a 2 a § 262 ods. 1 C.s.p., pretože v prípade uzatvorenia zmiernu stranami sporu nemožno hovoriť o plnom úspechu žiadnej zo strán sporu, ale iba o ich čiastočnom úspechu, nakoľko k definitívnemu vyriešeniu sporu došlo zmierom v dôsledku ich spoločného pričinenia v podobe vzájomného konsenzu a kompromisov. Keďže odvolací súd rozpor bodov I až III zmiernu so všeobecne záväznými právnymi predpismi nevzhladol a zmier ako hmotnoprávny úkon (dohoda strán sporu) vec samu v týchto bodoch úplne konzumuje, odvolací súd odvolaním žalovanej napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 391 ods. 1 C.s.p. zrušil a zmier strán sporu v týchto bodoch podľa ust. § 148 ods. 2 v spojení s § 391 ods. 1 C.s.p. schválil.

18. Odvolací súd však stranami sporu uzatvorený zmier neschválil v bodoch IV a V, podľa ktorých boli žalobca a žalovaná povinní samostatne uhradiť súdu prvej inštancie súdny poplatok za vyporiadanie BSM, každý v rozsahu 50% do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o schválení zmiernu. Okrem toho, že zmier bol v týchto bodoch vo vzťahu k výške súdneho poplatku za vyporiadanie BSM (špecifikovanej ako „v rozsahu 50%“) neurčitý, a z toho dôvodu nevykonateľný, poplatková povinnosť a rozhodovanie o nej netvorí predmet sporu, strany sporu nemohli preto o nej uzatvoriť zmier. Navyše rozhodovať o uložení tejto poplatkovej povinnosti patrí vzhľadom na znenie ust. § 12 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, podľa ktorého, cit.: „Vo veciach poplatkov rozhoduje orgán, ktorý je oprávnený vykonať poplatkový úkon. Vo veciach poplatkov za konanie na odvolacom súde rozhoduje súd, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje, ak o poplatku nerozhodol odvolací súd.“, nesporne do právomoci súdu prvej inštancie. Z týchto dôvodov odvolací súd zmier strán sporu v bodoch IV a V neschválil. Vzhľadom na uvedené odvolací súd tiež konštatuje, že o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za vyporiadanie BSM v danom prípade rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením. Vo vzťahu k rozhodovaniu o danej poplatkovej povinnosti dáva odvolací súd súdu prvej inštancie do pozornosti ust. § 2 ods. 1 písm. b), § 6 ods. 1, § 7 ods. 8, § 8 ods. 4, položku č. 6 písm. b) Sadzobníka ako prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

19. O nároku na náhradu trov celého (prvoinštančného a odvolacieho) konania odvolací súd už osobitne nerozhodoval, pretože trovy konania boli predmetom tej časti zmiernu (bod III), ktorú odvolací súd schválil. Ďalšie rozhodovanie o nároku na náhradu trov celého konania by tak bolo duplicitné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).